

# MAGYAR KABARÉ



II. évfolyam. 5. szám.

Ára 20 fillér.

---

---

*A lapunkban közölt szövegek  
kéziratnak tekintendők. Az előadási  
jog megszerzhető a szerzőknél, a  
kiadónál vagy a „Magyar Kabaré”  
szerkesztőségében.*

---

---

# MAGYAR KABARÉ

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 5.— K  
Félévre . . . . 2.50 „  
Negyedévre . . . 1.50 „

**Egyes szám ára 20 fill.**

Vidéken és pályaudvarokon 24 fillér.

— MEGJELENIK —

MINDEN HÓ 5-ÉN ÉS 20-ÁN

— Szerkeszti —

LENGYEL ISTVÁN

Szerkesztőség:

VI., EÖTVÖS-UTCA 42.

Kiadóhivatal:

VII., KIRÁLY-UTCA 27.

Hirdetések díjszabás szerint.

II. évfolyam || 1913. március 5-től — március 20-ig. || 5. szám.

## Éjszakai emberek.



Budapest világvárosi kialakulásával párhuzamosan, illetve a Nagy-Budapest fejlődésével szoros kapcsolatban, nagyszerű, párisi pompában bontakozott ki az éjszakai Budapest élete.

Az éjszakai Budapest ma már egy egészen különálló, nagyszerű város, melynek határai egyrésztől: az éjszaka éjfélről virradatig, másoldalról pedig a Rákóczi-uttól az Andrássy-utig és a Váci-körutól a Csengery-utcáig terjedő hatalmas városrész. A pesti éjszakának immár megszülettek az ő sajátos egyéniségű embercsoportjai, akik föl-alá hullámzanak az éjszakában és mindegyik éjjeli helyiségben egyformán otthon érzik magukat.

Ezek az emberek: amatőr-éjjelezők és egyéb meghatározhatatlan életű egzisztenciák, valamint a szépnem nagyszámban csatangoló képviselői, mindannyian ismerik egymást és csak egymás között tudnak élni. Az ő életük rózsaszínűvé varázsolt vegetálás, a kényelmes elterpeszkedésük, állandóan hangos jókedvük, elégedett, gondnélküli embereknek tünteti fel őket, az éjszaka tarka életű, szomorú lakóit, a máról-holnapra élő, sült-galambot leső kopott vándorokat.

Az éjszaka embereit egy közös tulajdonság kapcsolja össze és jellemzi legkülönösebben: a munka megvető gyűlölete. Inkább eltűrik a legnehezebb nyomoruságokat, csak dolgozniuk ne kelljen. Éjfélről reggelig mozdulatlanul ülnek törzsasztaluk mellett, szidják a sorsot, az embereket s a szemük éhesen csillog, ha a szomszéd asztalnál tizkoronással fizet a vándor éjjelező, aki világóssal keresi a kenyerét. S akit az éjszakai élet hamis csillogása csak egy pillanatra elvakít, menthetetlenül el van veszve. Nemcsak könnyelmű hajlandóságú hivatalnokokat, bohém allűröket hajszólo lipótvárosi és egyéb gazdag fiatal-talembereket rántott magával a pesti éjszaka, nagy tehetségek fejlődését vezette helytelen irányba, zseniket tört le és ragyogó üstökös-csillagok fényét homályosította el.

Egy fiatal bankhivatalnok bevetődött egyszer az egyik éjjeli kávéházba. Csinos fiu volt, pénze is volt, éjszakai viszonylatban elképzelhetetlenül sok, talán husz koronája is lehetett. A fiatal urnak egy barátja ült az éjszakázók asztalánál, akivel együtt érettségizett s aki most az egyik mulatóhelyen parkettáncos. (Ezt a szót — azt gondolom — én írom le legelőször. Érdemes volna megállani mellette és különösebben foglalkozni vele.) — Szervusz Öregem, mondta a barát, bemutatta az asztal melletti társaságnak, a többi aztán már magától adódott.

Barátunk fölényes büszkeséggel beszélte el másnap az irodában, ahová egyenesen a kávéházból ment, álmosan, üres zsebbel, hogy milyen nagyszerűen mulatott tegnap Y. urral a Trocaderoból és X. kisasszonnyal, a Palais de Danseból. Ugy bizony, fiuk, a drága meg is csókolt, ujságolta és másnap este ő volt legelső a törzsasztalnál. Egy darabig győzte pénzzel, aztán elküldték az irodából, mert mindig álmos volt és semmire sem tudták használni. Most már őt is besorozták éjszakai szegénylegénynek; — kávékat fizettetett a régi barátjaival, kiket vizontszolgálatképpen artista-nőkkel ismertetett meg. Aztán már lakása sem volt, beteg lett, állandóan lázasan, kopott ruhában, piszkosan járt ő is, napokig nem aludt, legfeljebb pár órát a gőzfürdőben, melyre hatosonkint koldulta össze a pénzt. Ha már nem bírta, befeküdt a kórházba; mikor onnan kijött, egy pár napig vegetált valahogyan, később szájalom volt látni. Öntudatlanul, kábultan ült a kávéházi karosszékben, sokszor elaludt. Végre a kávéházból is kiutasították.

Multkoriban éjjel, mikor hazamentem, egy kapualjában láttam feküdni rongyosan, véresen, a szél arcába csapta a hideg esőcseppeket s én borzongva türtem fel a télikabátom gallérját.

\*

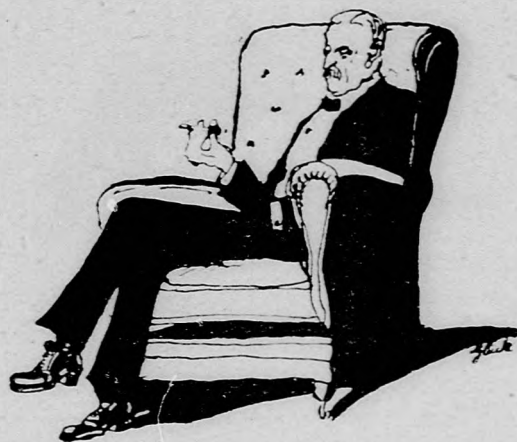
Egy igen tehetséges, jónevű, felette nagyképzettségű zeneszerző, diplomás uriember, akit a legelőkelőbb társaságban is szívesen láttak, bekerült egyszer egy ilyen kétes életű éjjeli kompániába és aztán mindennapos lett ott. Ő volt köztük az egyetlen *valaki*, ünnepelték, alázatos tisztelettel szóltak hozzá s ez hízelgett a hiúságának. Nem kívánczozott más emberek közé, a tanulmányait abba hagyta, kuplékat írt, melyekből kicsillogott a többre hivatott tudás és rátermettség. Ő nem züllött le, mert ha nem is jövedelmeztek volna a kupléi, mégis meglelt volna a mindennapja, az apja — szorgalmas, kereskedő-ember — gondoskodott jólőre a fiáról. De ha nem

került volna az éjszaka forgatagába, ma már bizonyosan egyik büszkesége lenne a magyar zenei életnek. A képességei még most is megvannak hozzá és ha néha összeakadunk, mindig elmondja, bizonytalanul, mintha már maga sem hinne benne: holnap majd változtatok az életem során. És holnap újra reggel megy haza, fáradtan, rekedten a sok szivarfüsttől. Az éjjeli szekrényén egy skatulyában bróm; két port bevesz, ideges, fázósan összereszket, aztán lefekszik és alszik délutánig. Mikor felkel, fáj a feje, a szájaszéle keserű, haragszik magára és gyűlöli az egész világot. Este azért megint ott ül a törzsasztalnál.

Ennek a komponistának volt egy jóbarátja, akivel pár nagyon ügyes és népszerűvé lett kuplét irtak. Őt is megszedítette az éjszakai élet, otthagya a kenyerét, aztán egyre lejjebb sülyedt; egyszer a zeneszerzőnél aludt s ellopta annak gyémántgyűrűjét. Elfogták és bezárták 6 hónapra. S az éjszaka habituéi arisztokraták; azok csak az ügyes szédelőket türik meg maguk között, akik vigyázva táncolnak a btkv. paragrafusai körül. A tettenért bűnösnek az éjszakában sincs keresni valója. A kupléíró már régen kitöltötte a büntetését, de azóta még senki sem találkozott vele. Vajjon merre járhat?

Vannak az éjszakának kevésbé sötét életű, jókedvű, pénzes vándorai is, akik csak hébe-hóba áldoznak a pesti éjszaka isteneinek. A tárcájukban pénz csörög és pezsgő van az asztalukon. Ezek a „Palik“. Abból a pénzből, amit ezek juttatnak a télikertek tündéréinek, nagyon sok hivatásos éjszakázónak jut reggeli bablevesre és gőzfürdőre. S most, hogy mindenütt pang az éjjeli üzlet, a rendesnél még sötétebbek, a szokottnál is vigasztalanabbak az arcok a pesti éjszakában.

*l. i.*



## Világszenzációk.



*Jeanette Denarber.*

Egy asszonyos, rosszéletű fiatal-embert ismerek, aki szokatlanul, furcsán, romantikusan, szertelenül és halálosan szerelmes belé. Rossz-életű, mert kerüli a pesti asszonyo-  
kat, könyvekben él, — gyönyörű könyvtár, Stendhal és Flaubert és köztük az egész ragyogó sereg Mallarme-től Jean Laurent-ig, —

s ezeken a könyveken keresztül áldozza magát Párizs messze asszonyainak. Volt régen, — egy éve, — Párizsban, három hétig csupán, ez ugye a halái, sőt annál is rosszabb. Azóta csak Párizs és Párizs. Nemrég ellátogatott a Royalba s balsorsára Denarber épen szemközt ült vele. A fiu a szemével egyszerűen a birtokába vette, felszívta és magábaölelte az excentriquet, aki mindazt, amitől oly rég s talán végképpen elszakadt, jelentette neki.

És nemcsak neki. A publikum kilentizede, ez biztos, csak a táncoló s nem jelentős hangu, de fölötte szép és fölötte francia nőt látja benne. Ezért tapsol és ujráz, bár, amit hall, nem érti, egy kis gassenhauert kivéve, melyet a másnyelvű énekesnőtől megszokott sőt forszirozott selypességgel énekel el, de különösmód bájosan es invenciózusan.

Denarber — Párizs forró és csábító üzenete az avargyűrük országába, kis francia nő, neked és hasonlósorsú kis társnőidnek, kik végtelen vándoruton hordozzák a grandnation mindenütt pénzt és csereértéket jelentő bűbáját, biztosan sejtelmetek sincs arról a nagy és ijedelmesen mély folyamatosságról, melynek ti vagytok a legfontosabb kerekecskéi. Ady Endrét is tán és nagyon sokat azok közül, akik ha csak kevés is, de korszakot csináltak, egy-egy ilyen nyughatatlan, francia leány röpitette a Szajna partjára, úgy lehet: erősebben minden más vágnál.

Hidd el, kis, bűbajos Denarber, azok közt, akik harminc napon keresztül türelmetlen szemmel lesik a szoknyácskád édes és szeméretlen libbenését, igen sok fog

akadni olyan, aki fölkerelkedik Párizs felé, ahol a te testvéreid kacagnak délutánonként a Jardin des Plantes gesztenyefái alatt. Mert bennetek örök Párizs uralma minden városok felett.

### *Rajah.*

Itt ül szemben és feketekávéit iszik az asztal túlsó oldalán. Tudja isten, valami bizonytalan szomorúság bánt (szégyellem is magam érte), hogy ime a legszédületesebb ragyogás is éjfélután ideér erre a diszharmóniás, züllött kis tanyára és feketekávéit iszik a zongora mellett, unott angol melódiákra, fáradtan, feketében. Csak a szemén, a szája metszésén érzik, hogy nem idevaló. Mire ezek a sorok nyomdafestéket látnak, már messze fog járni, ki tudja hol s bizonytalán elfelejt engem, akivel egy félóra-hosszat ült egy asztalnál. Hány ilyen félórás emlék porlik benne, gondolni se jó rá. Vagy mégis.



Ezreké kell hogy legyen a szeme, a csodálatos és a teste, tánca. Hogy minden elmúlik, ez ugye szomorú, de vigasztaló is. Nagy, nagy nő, isteni, ha ez nem volna: fájdalmas súllyal nehezedne ránk a magasságod. Így is fáj, hogy elmégy és egyre távolabb kerülsz tőlünk. De egyszer te is meg fogsz állani valahol és nem mész tovább. Akkor eszedbe fogunk jutni mindnyájan, akik a világ bármelyik sarkában egyszer megbűvöltön imádtuk a szemedet, amellyel kigyókat ígélzel. Akkorra mi már elfelejtünk téged a világ kilencvenhét sarkában, Rajah, akiért ma esengünk s drágább nekünk ma Ruthnál, Saharetnél, Duncannál és mindenkinél. Nem szomorú ez?

— Hogy tetszik önnek Budapest?

Fáradt, elhanyagoló gesztus, a szeme megnő és égőbb, feketébb, amint mondja:

— Budapest, Berlin, London, mindegy monsieur. Mindenütt táncolni kell.

Fizet, föláll és mosolyogva bólint. Vidáman, kedvesen, tanultan. Könnyen és lágyan — kigyótáncosnő, — ellebeg. A gyönyörű, nagy boája a vállától kissé ellendülve uszik utána a füstben.

### *Bandika.*

Ott ül a kis Abelárd a közepre kihuzott hosszú asztal körül egész családjával. Azaz dehogy is ül. Egy percig sem tud nyugodtan megmaradni, soha mozgékonyabb, fürgébb és tömzsibb gyerekkezeket az ő családfenntartó, dolgos kis kacsóinál. Ma délután jött meg az öt órai gyorsal s már vigan dominóztatja Bálint direktort, meg a tulajdon kis nővérét s családjában lelkesebb és csodálatosabb



meggyőződéssel, mint akármelyik pesti kollégája. Janette Denarber, a drága párisi nő most érkezik, hogy tisztelegjen világhírti kis honfitársa előtt. Mama és papa kezét fognak vele, Abelard a nyakába ugrik, úgy csókolja össze. A kis kujon. A nagy donjuan. Mert minden nőt megfőz anélkül, hogy rájuk nézne. A nagy asztal mellett csak úgy röppen ide-oda a sok „De drága!”, „Oh, be enivaló!”, „Jaj, de édes!” stb. és mind a legkivánatosabb szájacskákról és mind a kis Abelardhoz adresszálvá természetesen.

Bandika február 28-tól fogva lép fel a Royal-Orfeum színpadán, ahol szüleivel és testvéreivel egy kis darabot fog előadni azok közül, amikkel Párist már annyiszor meghódította. S hogy milyen érdeklődés fogja őt Pesten körülvenni, abból egy kis izelítőt akkor nyertem, amikor a kimentem a kávéházból és megpillantottam azt az egymás hegyén-hátán tolongó tömeget, amely a kávéháznak a körütra szolgáló tükörablakát ostromolta, hogy a szigorú függöny egy-egy kis repedésén keresztül, hacsak egy másodpercre is, megláthassa.

## Az urlovas.

*Fejébe egy bársánysapkát teszen,  
Képeére angol-flastromot ragaszt,  
Két szürke folt a sárga bricseszen,  
Igy látod a korzón a kis ravaszt.  
Lakkesizmáin sarkantyupár pörög,  
Vasárnaponkint így feszit tova,  
Meksughatom, ha nem tudnák Önök,  
Ez ő, ez ő, az urlovas!*

*Csupán a lovaglásért él, hal ő,  
Lova, igaz, nincs, de az mit se tesz;  
Mit is kezdene el egy lóval ő?  
Elég, hogy van sarkantyú és bricsesz.  
Balkarján finom ostornyél lebeg  
S míg érte nem jön Szent-Mihály*

*[lova:*

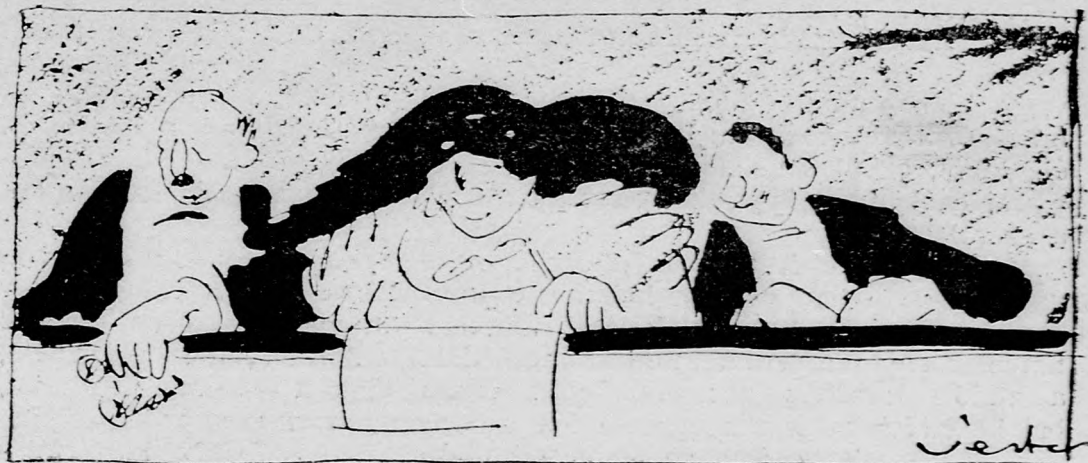
*Gyalog kinlódja át az életet  
Az ur, az ur, az urtovas.*

*Ki tudja? Tán egy árva péksegéd,  
Vagy tán romantikus suszterlegény?  
Ki fájva érzi rongy kis életét  
S vasárnaponkint álmodik szegény.  
Testvér, bocsáss meg, hogy nevet-  
[telek,  
Igérem, eztán nem teszem soha...  
Álmodj tovább is, ég legyen veled,  
Szegény, szegény kis urlovas.*

— ács.







## Beszélgetés egy kis halottal.

— Edith, kis szőke lányom, ne félj, nem bántalak, nem korhollak, nem haragszom, amiért tizennyolc évesen itthagytad a világot és itthagytál engem is a kegyetlen éjszakában . . .

Nem felelt. Meztelen teste úgy feküdt a fehér lepedőn, mintha csak szerelemtől ernyedten heverne; ajka körül fájdalmas mosoly didergett.

— Edith, kis szőke lányom, — motyogtam gyásztalanul és ott a Stáhly-utcai hullaházban talán megcsókoltam a gömbölyű mellét. Még fájdalmasabban mosolygott és gyengén, mint egy fonnyadó tubarózsa, megérintette a kezemet. Föléje hajoltam:

— Edith, kis szőke lány, én elfogyasztottam az ifjuságom és óh, már sirva vallom, hogy szép az élet, hogy az élet szenvedéssel, kinnal, bünnel, betegséggel, szörnyű szerelmi sebekkel is jobb, mint a halál. És te mégis keresztüllötted a halántékomat. Kettőnk közül te vagy a fiatalabb: igazad volt.

— Ich bin so tief verliebt, ich kann nicht weiter leben! — mondtad olyan boldogtalansággal, melyért boldogan odaadnám életem minden-minden eljövendő örömét. Ich bin so tief verliebt . . . akinek lelkéből ilyen illatos sóhaj illan, akinek szívében ilyen hatalmas, nagy tavasz van, ilyen gyönyörű-kék ég, ilyen virágos március, annak — tudom — a világ leggyönyörűbb valója is szegényes, sivár és elviselhetetlen. Te nagyon akartál élni, élni és érezted, hogy így és itt olyan éhletes az élet.

— Tegnap épp azon a helyen csókoltalak meg, kis szőke lányom, ahol most egy tapasszal keresztberagasztott kis vattacsomó fehérlik. A halál pecsétje . . . Nem tudom, hogy ott túlnan most mi van, ami itt maradt: nem gyász, nem fájdalom és nem szomorúság. Nem siratlak, csak még vágyom utánad. És talán senki sem sirat meg, mert van itt helyetted száz meg száz olyan, mint amilyen te voltál. Ma még vágyom utánad és vágnak utánad; talán holnapig

vagy holnaputánig. Most már mi közöd hozzá? Nem siratlak és büszke vagyok rád, amiért ilyen gőgösen kiparancsoltad magadat az életedből, ebből a szennyes és nyomorult lebujból, amelyben kleopátrai csókjaidért is csak gyér koronákkal fizetett cselédje lettél volna a szerelemnek.

Edith hófehér teste megborzongott a lepedőn. Talán mondott is valamit, de a hangja nem hallatszott már vissza ebbe a világba.

— Ezután úgy foglak látni mindig: ahogy frissen és dévajul táncolsz egy temperamentumos angol dal ütemére, reggel öt óra felé, a züllött kávéház asztalai között. Karcu alakod lezséren meghajol, bal kezeddal kacéran megemeled a szoknyád, aranykarikás lábaid fűgén és vágyakoztatón cikáznak a padlón... így foglak látni mindig. Mindig: ameddig látni foglak és valahányszor újból visszagondolok reád. Nem csunyulsz és nem öregszel, nem puhul meg a melled, porcellánfogad nem válik aranynyá, fülcimpáidon nem nőnek gyémánt-virágok, nem lesz vérbajod, nem fogsz moszkvai prémkereskedőkkel dőzsölni zsiros rubelekért, nem fogsz átlátszó selyemharisnyát huzni édes lábaidra, nem fogsz ötszobás lakásban henyélni és nem fogsz megvénülten és betegen jövődő kis táncoslyányokat gardirozni viszontagságos szerelmi manővereken.

— Mindig ez maradsz, aki most vagy. És aki most vagy: karcu, meztelen test a halottasház fehér lepedőjén, az lassan a fiatal-ság szobrává dermed, egyre távolodó, megőszülő kertjében a multnak.

*Franjó Zoltán.*



# PESTI MESÉK

## Kemenes előleget kér.

A vigszinház színészbejárója mellett egy kis benyiló van, ahová le-lejárnak egy kis tereferére vagy valami hirtelen uzsonnára a színészek meg a vigszinházi iskola növendékei. A minap az asztalnál valamelyik művész népepen egy előlegkérő ivet tölt ki mikor betoppan Kemenes, a vigszinház mindig jókedvű fiatal művésze.

— Ejnye, — mondja, — épen meg vagyok szorulva, kérek én is egy kis előleget.

Azzal vesz egy ivet és kitölti ilyenformán:

„Tisztelt Igazgatóság!

Jövő évi fizetésemre kérek huszonnyolc milliárd kétszáznegyvenhét millió ötszázhatvanhétezerszázötvenkét koronát.“

Persze van nagy gaudium, amikor megmutatja. Kemenes aztán zsebébe gyűri az ivet és el is felejtkezik róla. Másnap megint benéz és ezuttal egész komolyan kitölt egy ivet száz koronáról és viszi az öreg Faludi direktorhoz.

Az irodában benyúl a zsebébe, kivesz egy ivet és átnyújtja. Faludi elolvassa, ránéz Kemenesre és aggodalmasan kérdezi:

— Nincs magának valami baja, fiam? Komolyan kéri ezt?

— Igen, — feleli Kemenes bátortalanul, — nagy szükségem van rá, direktor úr.

— De édes fiam, hát megörült maga? Honnan vegyek én ennyi pénzt?

— Ó, hiszen csekélység az egész, direktor úr.

— Micsoda, ezt nevezi maga csekélységnek? Mondhatom furcsa fogalmi vannak a csekélysegről. Huszonnyolc milliárd korona az neki csekélység. Micsoda vice ez már megint?

Mert amilyen peche van Kemenesnek, a tagnapról zsebében maradt cédulát adta át.

A száz koronát különben, tekintettel a pénzpiac zilált helyzetére, szintén nem kapta meg. És az egészben ez a legszomorúbb.

## Gál Gyula adósságai.

Vendrey papa meséli:

Az ősz elején találkozom Gállal, aki a nyaralásról jött meg.

— Hogy érzed magad, pajtikám?

— Nagyszerűen, — mondja Gál ragyogva. — Képzeld, rendezve vagyok.

— Tyhü, ez már valami. Teljesen?

— Teljesen.

— Minden adósságod?

— Mind. Mind.

— A szabó is?

— Az is. Kiegyeztünk havi ötven koronában.

— Hát a divatárus?

— Az is.

— Havi ötven?

— Hatvan.

És így tovább. Kiderül, hogy a Gyula így rendezte az összes adósságait. Most aztán nem lehet birni vele.

— Na, — mondogatja boldogan — már én is rendezett anyagi viszonyok között éldegelek valahára.

## Oh, Szilveszter Seffer! (Két „f“-fel.)

Irta: FIGDOR. – Illusztrálta: VÉRTES.

Én pedig máma — egy makáma — soraiban megzengem — azt, aki engem — (s az egész pesti népet) — gyönyörcafatokra tépett — akiről zeng Pest-Buda — aki ma a legnagyobb csuda — aki, kéremássan — a szókincset minek ássam? — úgy zug lelkemben, mint egy orseszter — s az a nagy Seffer Szilveszter.

Mondom egész bátran — már sok *egységes* művészt láttam — de ilyen *különfélét* isten ugye! — még sose. — Egy ember, kérem szépen — aki azzá válik éppen — amit szemed szád kíván — teszem most mint lány — áll előtted ártatlanul — s mig lelked a bámulatba ful — ő legott — megváltozott — s a másodperc második felében — egyszerre — legnagyobb pekkedre — szabód képében — számlával a kezében — bámul rád — s mig te tátod a szád — ő egy nomád



Sylvester Schäffer.



— vezéerként áll immár — vagy akár — egyszerűen mint egy kanár — i madár. — De te nagy számár — volnál — ha azt hinnéd, hogy — ő ebből hamar kifogy. — Istenem — re mondom, nem! — Ő tovább megy — s egyetlenegy — pillanat — alatt — ezerféle módon — uj és ódon — alakban jelenik meg — előtted. — Így például: Szilveszter mint zsonglór — mint toronyór — vagy egyszerűen mint



szarvas-bőr. — Szilveszter mint gyerek — mint szegény öreg — mint albán vagy terek — vagy egyszerűen mint katona-sereg. — Szilveszter — mint Eszter — királynő — mint vadász, aki lő — vagy egyszerűen mint lóköető. — Szilveszter mint jássz — mint egy valódi frász — mint nász — vagy egyszerűen mint igazi snász. — Szilveszter mint aranyérem — mint álszemérem — a Klauzál-téren — s ha



majd megunta, szóljon kérem. — Szilveszter mint állat — mint felül-  
vizsgálat — mint az ősutalat. — Szilveszter mint tavalyi hó — Szil-  
veszter mint ló — mint gyufa — oldat -- mint kofa — ki nézi a



holdat. — Szilveszter mint öröm — Szilveszter mint bánat — mint  
szüzi lány köröm, — mely vibrál utánad. — Szilveszter — mint liebe  
sveszter, — kit berekeszt er-kölcsi törvény, — Szilveszter mint  
élet-örvény, — Szilveszter mint ur, — Szilveszter mint bur — vagy  
hegedűhur. — Szilveszter mint költő — mint emberöltő — mint ron-



gyos felöltő — amint üvölt ő — s végre kvázi — mint bernard só,  
vagy szomaházi. — Szóval minden s mindenhol — a dézsában viz,  
a kalapban toll — a kanálban lé — a koronában pléh — a moziban  
gép — a szobádban kép — a suszternál pép — a madárnak lép —  
a szavának. Nép — az Ernőnek szép — csak ép — az nem, amit te  
vársz mohón — ifjan és bohón — például teszem hát — 50 koronát

— oh, jaj, nem — barátom, egy bestem! — egy lila — istennyila!  
 — Szilveszter a szemedbe ül — rendületlenül — s agyad ilyenkor  
 szül — ezer fantáziát — látod első szerelmedet s látod Abbáziát, —  
 látod minden koldus adósod — s jaj neked: látod a drága anyósod.



— Látod a tegnapi napot — a gyóntató papot — egy Ritz-étlapot —



s megkapod — a gyönyörű frászt, az előkelőt — mit Szilveszter főtt  
 — mint Ritz-szakácslegény — s te szegény — már nem látsz mást  
 — mint Szilveszter-varázst — mely elvakít — mely boldogít — mely  
 összezuz — mely széjjelhuz — mely táncot lejt — s kétségbe ejt. —  
 S ha már örült vagy egészen — s zsebedbe nyulsz merészen — a  
 revolver után — mert már se látsz, se hallsz semmitsem — oh, ne  
 félj, ott van Szilveszter, mint uristen.

S te szépen összetörve — gyönyörbe — meggyötörve — haza-  
 ballagsz kábán — s szemed nem lát mán — mást, mint Szilvesztert,  
 Szilvesztert, Szilvesztert. — Bekopogsz haza — s laza — szavakat  
 motyogsz feleségedhez — ki álmosan ébredesz — szemed révedez —  
 s szólsz halk ájulással: Feleségem, Eszter — én vagyok, Szilveszter  
 — te Szilveszter — ő Szilveszter — Eszter — ter — er — r.



## A TÜKÖR.

Regény. — Irta: LITVÁN.

Karnevál herceg vándorolt tovább  
— Most már tudta a szerelem ízét, —  
De bármerre ment, akármerre járt,  
Tisztalelkű lányt egyet sem talált.  
Hát a nők már mindenütt „izék“?

S egy hajnalban, hogy felvirradt a nap,  
Karnevál megállt egy város előtt,  
A város előtt egy percre megállt  
S mert már hajnalban villamosra szállt,  
A nyugatihoz ért másnap délelőtt.

Az olvasó, ki találékony elme,  
Rájön ebből, hogy hősünk Pestre ért  
S aztán, egészen biztos, felnevet:  
Édes Istenkém, ugyan hogy lehet  
Pestre jönni tiszta szerelemért?

Karnevál Pesten, hisz sok pénze volt,  
Hol haut-vollée, megszállott ő a Ritzbe,  
Orfeumba ment még ez estelen  
Es ottan ő, magam is resteltem,  
Beleszeretett tüstént Zerkovitzbe.

Milyen zene, mennyi melódia,  
Szólt Karnevál, a vándor vagy a Vander  
S felhuzta nadrágiát, hogy harisnyája lássék,  
Melyet szállított a Viktor Kovács cég,  
És félcipője, amely Salamander.

Oh, Zerkovitz, imádom a zenéd,  
S csodatükrét eléje tartotta lopva,  
Zerkovitz új dalát dalolta épen,  
S a csodatükör megszólalt éképen:  
„Jaj, istenem, miből van ez lopva?“





## Margit.

Margit : ennél kimerítőbben aligha tudnám meghatározni a társadalmi helyzetét. Margit és semmi más. Énekelni is szokott; úgy mondják, ami lehet, hogy nem igaz, de nem is lényeges. Ismerem, szeretem Margitot, viszonyom volt vele — látásból, amit néme-lyeknek nem kell magyarázni; itt Pesten talán sokaknak nem. Egy kis nő, kit néha hajlandó volnék nagynak minősíteni és ebben a percben igazán nem tudom, hogy a két megállapítás közül Margit-hoz melyik találóbb és pontosabb.

A művészethez pedig — klasz-szikusan formált aktja révén — okvetlenül több köze van, mint-ahogy a kevéssé illedelmes bevezetés után sejteni való. Hamarjában vagy tiz-tizenkét híressé vált és kiváló mesterek szignumával ellátott műalkotást tudnék el-soroni, melyek nyilván Margitnak irhatják föl keletkezésüket. Benzur és mások festették és festik állandóan, ők tudják, én is sejtem: miért. Különösen szoborba, márványba kívánkozik kivételesen jól alkotott teste. Ha valahol tan-széket állítanának az eugenetika valamelyik professzorának, kitűnő magyarázó ábra volna e kifogás-talanul faragott nő, amelyet csak a magyar Alföld napragyogástól és kövér, buja esőktől televény

földje ad ki. De csak a teste ilyen teljes és irigylendő, mert az egyiptomi fejjel koronázott gyönyörű asszonyépitmény beteg, anarchikus idegrendszer burkolója.

Gimnáziumot végzett, zongorá-zik és verseket ír, mindez hozzá-tartozik megértéséhez. Horatiust idézi és Istene a pénz, melyet találó rövidséggel a szerelem egyetlen enyhítő körülményének nevez. Nyugtalan, szabálytalan hullámzású életét Párizsból, hedonikus örömkertekből pesti huszad-rangu kávéházakba veti végzete, az „anauké“, ahogy ő mondja, mert emlékszik néhány görög szóra is. Lakása egy kis muzeum, távoli tájak és városok idelopott emlékeivel, exotikus utazások maradványaival tele. A Louvre-ban négyszer találkoztam testének másáival, ragyogó vásznakon, drága selymek és antik szőnyegek között.

---

## Király színházban

TRENK márványterme

NYITVA REGGELIG

Előadás után bejárat

Király-utca 73. sz.

---

„NIPPON“-kávéház  
Budapest, VI., Teréz-körút 50. szám.

Telefon 25—41.

A Royal Orfeum műsorából. Énekli: *K. Solti Hermin.*

## A maszirozónő.

*Szövegét és zenéjét írta: WEINER ISTVÁN.*

Egy öreg ur reggel ujságot olvasott.  
 Volt ott egy kis hirdetés  
 Ifju, szép és művelt maszirozónőről.  
 Az ügyessége mesés.  
 Éppen most érkezett Franciaországból  
 Bejárat földszinten, sőt a lépcsőházból.  
 Vasváry Pál-utca kilencvenhat.  
 Egész nap mindig fogad.  
 Az öreg ur rögtön oda robog.  
 Látva a nőt, ily beszédbe fog:

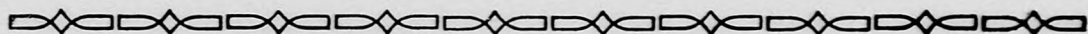
Oh, maga, édes maszirozónő!  
 Műveljen csodát velem.  
 Ha kis kezével végigcirógat,  
 Feltámad a szerelem.  
 Szegény jó szívem, már oly régen rokkant  
 És komoly szándékkal oly régen dobbant.  
 Oh, maga, édes kis maszirozó néni,  
 Műveljen csodát velem!

Az ifju hölgy tényleg szép volt és gusztusos.  
 Szólt: Vetközzék le szívem.  
 Foglaljon helyet csak ottan a diványon  
 Rögtön munkába veszem.  
 Aztán magát egy cseppet sem zsenirozva,  
 Az öreg urat jól végig maszirozta,  
 Használva sok finom simogatást,  
 Trükköt és ravasz fogást.  
 Az öreg urat a tűz járja át,  
 Husz évvel ifjábbnak érzi magát

Oh, maga, édes maszirozónő,  
 Csodákat művel velem!  
 Hogy kis kezével végigcirógat,  
 Feltámadt a szerelem.  
 Szegény jó szívem, mely oly régen rokkant,  
 Most komoly szándékkal egy nagyot dobbant.  
 Oh, maga, édes kis maszirozónő,  
 Csodákat művelt velem!

A masszázs véget ért. Eltelt egy félóra  
 Sok finom gyönyör között.  
 Az öreg bácsika boldogan sóhajtott  
 És aztán — felöltözött.  
 Aztán így tünődött, fogva a tárcáját,  
 Hogy kiegyenlítse a kis nő számláját:  
 „Száz kroncsi sem volna biz’ Isten sok . . . ,  
 Majd harminc kroncsit adok.”  
 Kalapját fogta, ajánlva magát,  
 S a nőnek átnyújtott tiz koronát.

És szólt az édes maszirozónő:  
 „Én pénzt el nem fogadok.  
 Sőt még tőlem kap száz koronát ön.”  
 Az ur zavartan dadog.  
 De a kis maszirnő megmagyarázza:  
 „Mozifelvétel volt általunk játszva;  
 A pénzt meg nyugodtan elteheti.  
 Hisz Pathé Frér’ fizeti!”



A Royal Orfeum műsorából. Énekli: *Virágh Jenő*.

## Direkt szenzációs!

*Szövegét és zenéjét írta: WEINER ISTVÁN.*

Ahogy engem látnak ilyen elegánsnak,  
 Nem vagyok én arisztokretén.  
 Nem vagyok angol lord, még csak nagykövet sem,  
 Sajnos, miljomos sem vagyok én.  
 Egy niemand vagyok a palinyuzó bankból,  
 Kétezer korona és remuneráció.  
 De az öltözékem az hautesz nuvautesz  
 A ruhám direkt szenzáció!

Amikor meghivnak engem egy estélyre,  
 Felveszem a frakkomat. Pazar!  
 Jobboldalt egy nagy zseb, fával kibéelve,  
 Hogy ne törjön el a sok szivar.  
 Baloldalt egy nagy zseb, bádoggal béelve,  
 Odajön a krém, a parfé, meg a tartárzós.  
 A seszliben hátul elfér két sült kappan.  
 A frakkom direkt szenzációs!

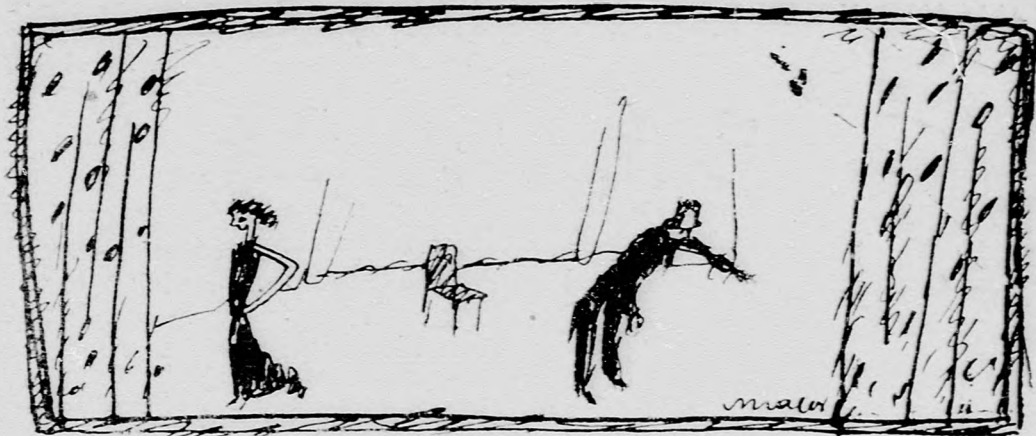
Van egy urinő, a legszebb férfikorban.  
Én vagyok tőle az ideál.  
A haját a drága sárgára festette,  
Mert ez apró lábakat csinál.  
Olyan szépen schweifolt, mérték után készült,  
Jól kivasalt uriasszony. Olyan mutatós!  
És a fiacskája váltóim zsirálja.  
Ez a tyuk direkt szenzációs.

Amikor én délben a korzón sétálok,  
Figyeljenek jól meg csak önök.  
Nem létezik olyan nagy kapacitás,  
Akinék messziről nem köszönök.  
Ha jön Tisza Pista, azt kiáltom: Szervusz!  
Persze mind visszaköszönnek és törik fejük,  
Hogy ki lehet ez a kellemetlen héber.  
Direkt szenzációs ez a trükk!

Esténként eljárók a Behém tanyára,  
Ottan reggelig elmulatok.  
Megfogom Vas bácsit, a zongora mestert,  
S a fülembe zongeráztatok.  
Ha egy lány megtetszik, vacsorázni hívom.  
Egy fél debrecenit és egy spriccet hozatok,  
Sőt egy batost is kap kapupénzre tőlem.  
Szenzációs gavallér vagyok.

Mikor nonhelánszszal leülök egy székre.  
A nadrágom térdig huzom fel.  
Előkikicskál a zöld selyembarisnyám,  
Hogy a hölgyek szédüljenek el.  
Látnák a bundámat, ezért a szabómnak  
Egész évi fizetésemmel vagyok adós.  
De kék róka prémmel van végig-rókázva.  
A bundám direkt szenzációs!





## Bábjáték.

Conference. Irta: *Major Henrik.*

Eljátszották az Egressy-uti elemi iskola nagy-szerű Bi-Ba-Bo délutánján, február 2-án.

*Bi-Ba-Bo ur:* Kedves hölgyeim és uraim, kedves pajtásaim, lányok, fiuk, mind, akik itt vagytok, üdvözöllek benneteket. Ha szivem volna, ha nem volnék fából, igen nagyon dobogna most, hogy életetek álltam. De hiszen a ti szivetek az enyém. Nem bánom, ha furának találjátok, hogy ilyen kis ember így beszél hozzátok, de ha az illem ellen próbálnék véteni, itt az én kedves feleségem, aki adandó alkalomkor oldalba suhint. Amért azután megint a ti szivetek dobogjon.

*Önagysága:* Csak okosan, csak okosan. Mikor kihallgattalak, ez nem volt benn a beszédedben.

*Bi-Ba-Bo ur:* Mondom, mikor örültök, akkor egyformán gyerekek vagytok. Most pedig azért jöttetek ide, hogy örüljete, legyetek hát gyerekek és mulassatok a mókáinkon. Színésznek lenni nagyon nehéz. Mégis, nehéz, fáradságos munka után szerveztem egy kis társulatot, tele csupa tehetséges tagokkal, akik jól játszanak és szépen énekelnek.

*Önagysága:* Rólam is beszélj már!

*Bi-Ba-Bo ur:* Igen, igen. A feleségem játszik a legjobban, ő énekel a legszebben, de nem fog se énekelni, se játszani.

*Önagysága:* Táncolni se?

*Bi-Ba-Bo ur:* Ohó, táncolni igen. Még pedig velem. Asszony, légy csak türelmes, erre is rákerül a sor. A színészeim most kerültek ki a színiiskolából, ahol mind kitűnő bizonyítványt kapott. Csupa különös ember, már születésükkor mind folyékonyan beszéltek. Így könnyű dolga volt velük a tanár uraknak, akik még így is sokat fáradtak velük, mert a plajbász nehezen fogják meg félkézzel.

*Önagysága:* Plajbász, plajbász! Talán ceruza vagy írón.

*Bi-Ba-Bo ur:* (Félre.) Nem merek feleselni vele. (Fenn.) Hát jó. Ceruza vagy írón. (Félre.) Annyit zavar, hogy végre is belesülök. (Fenn.) Legelőször azt szokták meg színészeim, hogy ameddig egy beszél, (különösen a feleségem) addig a többi hallgat. Nehezen szoktak le a lustálkodásról, mert ha nem nógattam őket, mindig feküdtek, hallgattak, hogy a por belepte a szájukat, enni is elfelejtettek. De mikor a színpadon vannak, annál hangosabbak. Ezért a feleségem mindig ott áll a színpalák mögött és aki kiabál, azt megfenyegeti.



Molnár Ferenc.

**Önagysága:** Odabenn majd számolok veled.

**Bi-Ba-Bo ur:** (Félre.) Ejnye, vigyáznom kell, mert még szégyenbe hoz. (Fenn.) A feleségem, kérem, a legkitünőbb asszony. A táncokat ő tanította be. (Félre.) Én is úgy táncolok, ahogy ő füttyül. (Fenn.) Általában ő a társulat lelke.

**Önagysága:** Ez igaz, ezt szeretem.

**Bi-Ba-Bo ur:** De hogy a szája mindig nyitva van, annak a baba-árus az oka.

**Önagysága:** Ejnye, a bitang!

**Bi-Ba-Bo ur:** Társulatom minden tagjáról csak jót mondhatok. Meg is látják, mennyi bennük a lelkesedés. Sugó nem kell, mert erről már az elemi iskolában leszoktatták őket. Könnyen tanulnak és komolyan veszik hivatásukat, még akkor is, mikor tréfálkoznak. Nagyon jó a szívük, olyan, mint a tiétek és csak örülni tudnak. A jó isten pedig, mikor elhelyezte őket a paradicsomban, azt mondta,

sose halnak meg, mindig élni fognak, ameddig csak ti, meg a jókedvetek él.

**Önagysága:** Nagyon okos ember, ugy-e?

**Bi-Ba-Bo ur:** Most pedig ők következnek. El fogják játszani híres Toldi Miklós viselt dolgait, ahogy a bátyjával összevész és szégyenbe hozza az ország urai előtt, meg hogyan győzi le a cseh óriást. Vitézi küzdelem lesz. Eljátszák még Ludas Matyi vidám históriáit, ahogy Döbrögi uramat rászedi és megbotozza. Mulassatok hát jól, szeressetek bennünket, most a tiétek vagyunk és ha hazamentek, akkor is gondolatok miránk. Kezdődjék hát a komédia!

**Önagysága:** Csakhogy befejezted!

## Idill.

*Egy ifju ember és a párja  
Tavasszal, már amint az járja,  
A réten andalog.  
S mert este volt már, csendes este,  
Legény a lány kezét kereste,  
És lázasan dadog:*

*Annácska édes, lássa, lássa,  
Az együttlétnek nincs varázsa,  
Ha így csatangolunk.  
Azt mondom én, szerelmes foglya,  
Amott vár ránk egy szénaboglya,  
Ott megnyugodhatunk.*

*De szigoruan szól a lányka:  
Hogy oda menjünk. mért kívánja?  
Ó, mondja csak, minek?  
Minek menjünk el mi odáig?  
Hisz itt köröttünk zöld a pázsit,  
És szinte hív a gyep.*

# PESTI KIS LEXIKON

HARMADIK KÖTET.

**Szén — Kritikus.**

## **Szén.**

*A szén, az egy vörös fonál,  
Amely sehol sem látható,  
Mert szene nincsen senkinek,  
S akinek van, az már csaló.  
Pedig ára nem is magas,  
Circa: egy évi fizetés,  
S ha mindent jól meggondolok,  
Valóban, ez olyan kevés.*

## **Szemetes.**

*Hajnalba jő a szemetes,  
Csilingel az ajtód előtt,  
Legjobb álmodból felriaszt,  
És elviszi a lepedőd.  
A butorodat elviszi,  
És el az ezüst kanálad  
És mindent, ami vihető,  
Csak a szemét az, mely marad.*

## **Tanács.**

*Az új Ferenczy-kabaré,  
Hogy jól menjen, im egy tanács,  
Nem használhat ezenkívül  
Amit én mondok, semmi más.  
Hogy tóduljanak színházába  
Ezerszámra a magyarok,  
Adasson elő Ferenczy  
Egy új Ráskai darabot.*

## **Járda.**

*A járda az a burkolat,  
Melylyel az utcát kövezik  
Januártól decemberig,  
Hajnaitól másnap reggelig.  
A járda az, hol elbukik  
Ifju, öreg, asszony, gyerek,  
A járda, az mindenre jó,  
Azon csak járni nem lehet.*

## **Locsoló.**

*A locsoló, vagy spriccelő  
Egy pesti specialitás.  
Ha esik, vagy ha hull a hó,  
Ugy spriccel, mint sehol se más,  
Lespricceli, ki kocsin jár  
És ki gyalog járó-keelő,  
Mesélik, hogy egyszer az  
Utat is megöntözte ő.*

## **Kritikus.**

*Kritikus mindenki lehet,  
Lehet vak, lehet vérszegény.  
Nem kell hogy zenéhez tudjon,  
Irhat zenéről, érzem én.  
Kritikus mindenki lehet,  
Minek ide az a szigor,  
Kritikus mindenki lehet,  
Kivéve Béli Izidor.*



# A PROGRAMM.

## Nagy Endre-kabaré.

Az új program csupa nagy-szerű, pompás szám, helyenként gyöngédebb és érzelmesebb momentumok bámulatos ügyességgel közbeszöve. Különösen a „Tartalékos özvegy“ című kis daljáték, Gábor Andor és Szirmai Albert darabja hatotta meg erősen a premier közönségét, amiben természetesen nagy része van Medgyaszay Vilma gyönyörű alakításának is. Nagy sikere volt Karinthy ötletes tréfájának, „A kávéházi rajzoló“-nak. Kővári mint mozikikiáltó, Szilveszter Schäffer-parodizátor és széktáncos brillirozik. Pécsi Erzsébet és Hollós Terike kedves szeriöz számokat adnak elő végtelenül bájosan. Hadrik Anna kacagtató módon parodizálja Jászai Mari asszonyt és finom plasztikával ábrázolja Thália istennőt a „Szinügyi bizottság“ című tréfában, melyben Papp Jancsin, Magyarin kívül Hollós Terike és Kökény Ilona játszottak nagyon kedvesen. Kökény Ilona két sanzonját a publikum szünni nem akaró tapsal honorálta. Boross és Máhr Nándor mint Tisza és Lukács hintáznak egy kis deszkahintán Nagy Endre kísérete mellett. Boross az általános választójogról énekelt, Magyarai börzedalokat adott elő és Huszár, mint Brézli ur szól hozzá mulatságosan a politikai helyzet-hez. Boldizsár és Kabók egy verses darabban mókáznak, conferencier természetesen Nagy Endre, aki ezuttal is úgy viszi magával a közönséget, ahogy akarja.

## Fővárosi Orfeum.

*Sylvester Schäffer* egymaga tölti ki a Fővárosi Orfeum műsorának majdnem egész második részét. Fellép, mint kártya- és ércpénz-manipulátor, mint gyorsfestő, japán és modern zsonglőr, iskolalovas, ikariai játékos, műlövész, angol minstrel, végül pedig mint római gladiátor, két csodaszép szürke által vont diadalmi szekéren. A művész egyes dekoráció-változásai is nagy figyelmet érdemelnek. Egyenesen megkapó például, mikor mint műlövész havas erdei tisztáson lép fel, melyen két szelid őzike legel. *Sylvester Schäffer*en kívül az összes új attrakcióknak, valamint Gyárfás Dezső, Sajó Géza, Keleti Juliska és Sugár Elza magánszámmainak is igen nagy sikerük volt. Fontos tudnivaló, hogy ezentul nem csupán minden vásár- és ünnepnap, hanem csütörtök délutánokon is mérsékelt helyáru előadások lesznek, melyeken természetesen *Sylvester Schäffer* mester is résztvesz.

## Royal-orfeum.

Rayah, Jeanette Denarber és az „Um ein Weib“ kinemaszkecs után fokozott érdeklődéssel tekintünk a márciusi műsor bemutatója elé. Vajjon lehetséges-e a februári slágerműsorhoz hasonló szenzációs attrakciókat sorompóba állítani kérdeztük kételkedve és Bálint igazgató bebizonyította, hogy lehetséges és még nagyobb-



szabású, nagyobb vonzerejű slágerszámok gondoskodott a márciusi műsor sikere érdekében.

És itt legelőször a kis Abelardról kell szólnunk, Bandikáról, aki nővérel a kis Fonfonnal és saját társulatával direkte a Royal-orfeum számára irt moziszkecsben olyan ügyesen és kedvesen játszik, hogy a közönség előadás után is ülve marad és mindaddig tapsol míg a vasfüggönyt újból felhuzzák és egy pillanatra ismét megjelennek a budapesti közönség kis kedvencei Bandika és Fonfon.

Igen nagy sikere van Bernard Mörbitz német komikusnak, a többi nagyszerű külföldi számnak, valamint Solti Hermin, Szász Ilona és Virágh Jenő pompás új magánszámainak is.

### Folies Caprice.

A márciusi új műsor keretében új német bohózatot mutat be a Folies együttese. A bohózat már csak azért is kedves a közönségnek, mert a Folies kedves és népszerű komikusa Trebitsch Sándor írta és ő is rendezte. De a darab magában is rendkívül kedves és mulatságos, tele van kacagtató ötlettel és mókával. Nagyon jó a februári műsorról áthozott magyar bohózat és kitűnő magánszámokkal szerepelnek Szóke Szakáll, Türk Berta, Trebitsch, Gábor Ernő, Somogyi Nusi, Solti Rózsi, Kubinyi Margit és Novák Mihály.

### Steinhardt=mulató.

„A háboru áldozata“ a címe annak a szenzációs, aktuális bohózatnak, melyben Steinhardt igazgató és társulata a könnyezésig megkacagtatják a közönséget. — Rendkívüli sikere van „A kék

dominó“ c. bohózatnak, melynek szintén Glinger és Taussig a szerzői; új magánszámaikért sok tapsot kapnak Steinhardt, Ricza Giza, Hunyadi, a distinguált Csikvári Margit és Sziklai Benő. A külföldi attrakciók szintén elsőrangúak és méltán rászolgálnak a közönség elismerésére.

### Szücs-kabaré.

Nagy sikere volt legutóbb a Szücs Laci népszerű kabaréjában Szeman Endrének, a Solymossi színésziskola kitűnő zongoraművészenek. A közönség alig tudott betelni játékával és egész estén át lelkesen tapsolta. A fiatal mester, hir szerint, elfogadta egy nagyobb berlini kabaré meghívását és bizonytalan időre bucsút mond Magyarországnak, ahol igazán panasz nélkül csak a halottak tudnak megélni.

## FŐVÁROSI ORFEUM

Waldmann Imre, igazgató.  
Nagymező-utca 17. szám.

Ma és minden este:

### Sylvester Schäffer jun.

(Prolongálva)

**Piccele Roberts** a legkisebb dirigens. — **Pichel and Skali** a legjobb excentrikusok. — **The 4 Helleways** komikus sodronykötél jelenet. — **Martiné Brothers** trambolin jelenet. — **Dr. Wehler Hubertus** imitator. — **Les Clements** parodisták stb. stb.

Az előadás kezdete 8 órakor. Legközelebbi délutáni előadások csütörtökön, március 6-án és vasárnap március 9-én **Sylvester Schäffer jr.** felléptével. — Kezdeté fél 4 órakor. — Jegyelővétel: 10—1-ig és 3—6-ig a napali pénztárnál.

**MODERN SZINPAD**

NAGY ENDRE CABARETJA

Budapest VI, Andrásy-ut 69.

Kezdeté 1/410 órakor. Telefon 93-16.

*A tartalékos családja. Politikai hinta. Uncili-smuncili. Az ezermester. Sylvester. Az új főpolgármester. Megint egy új lap, stb. Fellépnek Medgyaszay, Kökény, Hadrik, Boross, Gózon, Kövály, Huszár, stb. stb. — Jegyek válthatók egész nap a jegyirodákban s d. u. 4-től a pénztárnál.*

**ROYAL-ORFEUM**

Erzsébet-körut 31. Telefon 110—22.

Minden este 8 órakor a teljesen új márcziusi slager-műsor keretében:

**BANDIKA**

a kis moziszinész nővérével **Fonfon**-nal és saját színtársulatával új, eredeti, kizárólag a **Royal-Orfeum** részére készült moziszkceccset játszik. Azonkívül: **BERNHARD MÖRBITZ** a legvidámabb német komikus és az összes márcziusi új pompás attrakciók!

Jegyek az összes előadásokra elővételi díj nélkül válthatók a **Royal-Orfeum** jegypénztáránál és az összes városi jegyárusító helyeken.

**Vasárnap és csütörtökön délután 3<sup>1/2</sup> órakor mérsékelt helyáru családi előadás BANDIKA és az összes új attrakciók felléptével**

**TROCADERO**

Király-utca 77. Telefon 15—10.

*Mától naponta a tündöklő teljesen új családi műsor. 20 elsőrendű Budapesten eddig még ismeretlen attrakciók fellépte 12—1-ig Grand Revue des Beautés. —*

Reggel 5 ig Bal-Mabill. — Párisi élet. — Két zenekar. 1 órától szabad bemenet.

Jegyelővétel „Az Est” kiadóhivatalában. — Pénztárnyitás 5 órakor. — Kezdeté 8 és fél órakor.

**FOLIES CAPRICE**

Téli helyiség: Révay-utca 18. szám.

Telefon 14—22. Kezdeté 1/29 órakor.

Ma Ujdonság! Az idény slágere!

**Die Geschichte vom Wolf**

Irtta és rendezte TREBITSCH SÁNDOR

**SZÉGYEN! GYALÁZAT!**

és az elsőrangú új szólószámok.

Jegyek elővételben: A **Folies Caprice** nappali pénztáránál d. e. 9—1-ig és d. u. 3—6-ig. Hirsch, Andrásy-ut 19. Sopronyi, Rákóczi-ut 1. és Az Est kiadóhivatalában.

12 óra után az 1-ső emeleti „Casino de Paris”-ban a világ legelső ének-és táncszámainak fellépte.

**Steinhardt Mulató**

Rákóczi-ut 63. Telefon: József 21—16.

Kezdeté: 1/29 órakor.

Ujdonság! 9 órakor Ujdonság!

**A HÁBORU ÁLDOZATA**

11 órakor

**A KÉK DOMINÓ**

Bohózat. Irták Glinger és Taussig.

Uj kuplék és remek külföldi számok!

JEGYEK: 10—1-ig és délután 3—6-ig a Mulatóban. — Egész nap a Hirsch-féle nagytözsdeben és a Hungária-fürdő pénztáránál kaphatók.

**Palais de Danse**

Szerecsen-utca 35 — Telefon 120-77

Előadás kezdete fél 11 órakor.

**Ninon de Beauval**

felléptével

**klasszikus szépségesték!**

Ezenkívül **La Sirene a „Tenger fenekén”** című jelenetében, **Schterbakoff hercegnő** stb. stb.

Előadás után párisi vig hangulat és tánemulatság reggelig!



## A Magyar Kabaré olvasóihoz!

A közönség soraiból több rendbeli panasz érkezett, hogy lapunkat elárusító helyeinken egy-két nappal a megjelenése után már nem árulják, illetve már az összes példányok elfogytak és így sokan nem juthattak lapunkhoz. Hogy lapunkat mindenkinek könnyebben hozzáférhetővé tegyük, 1913 március hó 1-én

### előfizetést nyitunk.

A „Magyar Kabaré“ gazdag szépirodalmi tartalmán kívül az összes fővárosi kabarék és mulatóhelyek legkiválóbb műsordarabjait is közli. Ezenkívül minden számában több kotta és fénykép melléklettel is kedveskedik közönségének.

A „Magyar Kabaré“-t a legelőkelőbb, legjobb tollú magyar írók írják és a legügyesebb művészek illusztrálják. Ezzel szemben előfizetési ára mindössze

1 évre . . . . . 5.— korona.

1/2 évre . . . . . 2•50 korona.

Az előfizetési díj az előfizetés feladásával egyidejűleg kiadóhivatalunkba küldendő.

A „MAGYAR KABARÉ“

KIADÓHIVATALA

VII. KER., KIRÁLY-UTCA 27. SZÁM

